

Minolta 7000

En teknologisk landvinding eller et reklamebrøl uden bund i virkeligheden?

Vi har i Fotokino tidligere bragt en omtale af Minolta 7000. Nu har vi også haft lejlighed til en længere afprøvning.

AF KLAUS IVERSEN

KAMERAHUSET

Som den nye generation af kameraer, er indstillingerne af blænde og hastighed m.v. henlagt i et trykknapsystem. Altså ikke nogle knapper at dreje på mere. Alle knapper sidder logisk, og er med kun lidt øvelse nemme at aktivere under brugen. Som noget jeg finder positivt, er en knap til »indgreb i programmet«. Som hovedreglen vil man vel nok bruge »programindstilling«. Et sådan program er noget enerådende, men på 7000'eren kan man gøre indgreb ved tryk på en knap, hvis man pludselig ønsker højere hastighed eller ændringer af blænden under fotograferingen. På andre kameraer skal man ændre til anden form for automatik, for selv at få lov til at bestemme, hvilket tager tid, med mulighed for at motivet er væk, inden man har fået stillet om. Hvis man ønsker at stille tilbage igen på 7000'eren, trykker man blot på én knap, så kører den program, uanset hvordan den før var indstillet.

Noget revolutionerende er lysmålerens følsomhed. Den går fra ca. 1 til 100000 ISO (ét til hundrede tusinde). Jeg mindes ikke andre kameraer, der kan det. Normalt kan et kamera gå fra 6 til 3200 ISO. Enkelte lidt højere. Men intet over 25000 ISO. Her er yderligere 2 blænder. Sådan.

Dette skyldes, at lysmåleren, som efter bogen går fra 25 til 6400 ISO, kan ændres plus/minus 4 blænder. Det kan de fleste, men ikke ud over højeste og laveste værdi. Det kan Minolta.

AUTOFOCUS

Alle har talt om det i over 10 år, uden at gøre noget ved det, som man siger om vejret. Vi har i nogle år set autofocus på søgerkameraer, men på spejle-

Kameraet er en stor hjælp i det daglige, men dog ikke idiotsikret.

fleks kun som »ombyggede« optiker. Her er autofocussystemet indbygget i kameraet, men det virker dog kun i kraft af de specielle optiker, der er bygget til kameraet. De er til gengæld mange og ikke dyrere end almindelige optiker. Det er også noget nyt. Virker det? I følge reklamebrølet, er hér verdens 8. vidunder. Jeg vil medgive dette en del af vejen, men en praktisk afprøvning viser, at teknologien endnu ikke har udkonkurreret pressefotografen.

AFPRØVNING

Jeg har haft lejlighed til at køre en halv snes ruller film gennem kameraet under forskellige situationer, hvorved jeg er kommet til det resultat, at i dagslys kan kameraet, hvad man lover i reklamerne. I »kontorbelysning« kan kameraet, men med nogen forsinkelse i systemet, næsten hvad reklamerne lover, dog med blitzen påsat. Den har til opgave at hjælpe autofocussystemet med nogle indbyggede, in-frarøde lysgivere. I mørke er

Her har vi Minoltas styrke og svagheder samlet i ét og samme billede.

Dagslys. Autofocussystemet virker perfekt. Desværre rammer midten af billedet mellem de to modeller, hvorved kameraet stiller på uendeligt. En svag korrektion af motivets placering var nødvendig, idet det ikke er muligt at nå at forstille autofocus, svinge kameraet og tage et billede, uden modellernes bevægelse har bragt dem ud af focus. Derfor er billedet lidt skævt opbygget.

Program. Kameraet er stillet på program og påmonteret blitz, da modellen med hatten ellers ikke ville få lys i ansigtet. Endnu en svaghed viste sig. Minoltas hurtigste blitzlukketid er 1/100 sek. Dette er langt fra nok til at fryse bevægelser, hvilket også ses på modellernes ben, der er uskarpe, ligesom hænderne også har tendenser i den retning.

Belysning, dagslys/blitz. Hvis billedet ikke ser velbelyst ud i bladet hér, er det ikke kameraets skyld.

hovedreglen, at kameraet ikke virker. Fotografering af »ting« i bevægelse, er næsten umuligt, uanset belysning.

Hvis kameraet ikke kan finde ud af at stille skarpt, kan man ikke tage billeder. Jeg har dog et par enkelte uskarpe billeder, der er fremkommet på den måde, at en person har været i focus, men har fortsat bevægelsen fra det øjeblik focusindikatoren »sagde god for skarpheden« og indtil selve eksponeringen blev foretaget. Lad det dog være sagt med det samme, at dem har jeg mange af i min samling af fotos, som er optaget på »gammeldags maner«.

Ved nogen tilvænning, lærer man systemets svagheder at kende, og man kan lynhurtigt vippe en knap, der sætter autofocussystemer ud af drift, til fordel for manuel afstandsindstilling, som p.gr.a. den virkelige lysstyrke søger, foregår meget nemt.

Alt i alt et godt kamera, der er så nemt at betjene, at selv en voksen kan finde ud af det. Jeg glæder mig til næste generation af kameraet kommer på markedet.

Kameraet sat til blitzanlæg. Autofocussystemet havde lidt problemer med at klare indstillingen af en model i bevægelse, selv om der var rimelig lys i lokalet og kameraets blitz også var sat til. Der opstod et par situationer, som en manuel indstilling formentlig ville have klareret.

Dette kunne autofocussystemet ikke klare, uanset belysning. En sort hund er også meget svær, og næsten umulig i bevægelse. Med den lyse hånd i centrum (= autofocusindstillingsområdet) var problemerne dog mindre.

